έκδοση για τον **πολιτισμό** και την **ανάπτυξη**

Απρίλιος - Ιούλιος 2021

περιεχόμενα και πληροφορίες θα βρείτε στη δεύτερη σελίδα

τεύχος 6 - α' έκδοση

διατίθεται **ΔΩΡΕΑΝ**

τεύχος 6 - α' έκδοση

Λίγα λόγια ...

Αιθήρ, το πέμπτο στοιχείο του κόσμου. Η πεμπτουσία, ο συνδετικός κρίκος του σύμπαντος, η θεϊκή πνοή. Συμβολικός λοιπόν ο τίτλος του εντύπου, γιατί πως μπορεί να ερμηνεύσει κανείς το μεράκι, το φιλότιμο, τον έρωτα, το ταλέντο, την έμπνευση. Αυτά ακριβώς που χρειάζονται για να έχει η ζωή μας ποιότητα. Αυτά που γεννούν πολιτισμό, που χαρίζουν ομορφιά. Αυτά που μπορούν να φέρουν στην πολιτεία μας ανάπτυξη, πρόοδο κι ευημερία. Πολιτισμός και Ανάπτυξη λοιπόν είναι η θεματογραφία του εντύπου Αιθέρος, συνδετικό δεσμό της θεωρίας με την πράξη. Του πνεύματος και της ύλης. Στόχος δηλαδή του εντύπου είναι να αποτελέσει βήμα σύγχρονής έκφρασης απόψεων για την ανάδειξη του πολιτισμού μας και την επίτευξη οικονομικής ανάπτυξης. Την κοινή μας Πρόοδο. Ο Αιθήρ φιλοξενεί σκέψεις, στοχασμούς, απόψεις, προβληματισμούς, μελέτες, προτάσεις. Αντικειμενικός του σκοπός είναι η κατανόηση της πραγματικότητας μας, η γνώση των δυνατοτήτων μας, η καταγραφή των αδυναμιών μας και η εξεύρεση λύσεων. Αν η επίτευξη του ευ ζην είναι ένα αέναο πρόβλημα της ανθρωπότητας, σήμερα αυτό απαιτεί περισσότερο από ποτέ τη συμμετοχή όλων μας. Συμμετοχή με μεράκι, με όρεξη, συμμετοχή ανθρώπων εμπνευσμένων από τον πολιτισμό μας, ανθρώπων ερωτευμένων με τη ζωή.

Περιεχόμενα

Τα κείμενα είναι του οικονομολόγου - συγγραφέα **Δημήτρη Γεωρ. Κουτσονίκα** ο οποίος φέρει ακέραια και αποκλειστική ευθύνη του περιεχομένου τους.

Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί του στο email: dkoutsonikas@yahoo.com
ή να επισκεφτείτε την προσωπική του ιστοσελίδα www.emfilox.gr

Έκδοση: 5 Μαΐου 2021

ISBN: 9-772654-183101-06

ISSN: 2654-1831

Ελληνική Πολιτεία

Συμπληρώνονται φέτος 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821. Γιατί όμως γιορτάζουμε την επέτειο της έναρξης κι όχι της λήξης της επανάστασης; Γιατί η επανάσταση των Ελλήνων δεν τέλειωσε ποτέ. Διακόπηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1831 με τη δολοφονία του Κυβερνήτη της Ελλάδος. Όταν χάθηκε ο μέγας Καποδίστριας σταμάτησε και η δημιουργία ελεύθερης ελληνικής χώρας. Ο σκοπός των επαναστατημένου έθνους, να δημιουργήσει ελεύθερο ελληνικό κράτος ορθόδοξων χριστιανών, δεν ολοκληρώθηκε. Είναι χρέος μας να ολοκληρώσουμε την επανάσταση των προγόνων μας. Χρέος κι ανάγκη, αν θέλουμε να επιβιώσουμε.

Μετά τη δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια, δρομολογήθηκε από ξένες δυνάμεις και ντόπιους υποτελείς η δημιουργία ενός υβριδικού κρατιδίου. Ενός κρατικού μορφώματος εξαρτημένου διοικητικά, οικονομικά και στρατηγικά από άλλες χώρες. Μπορεί οι προστάτες αυτοί να εναλλάσσονται, διαγωνιζόμενοι μεταξύ τους, στην επιρροή επί του σύγχρονου ελληνικού κράτους, αλλά η ουσία για μας παραμένει η ίδια. Ακόμη και σήμερα το ελληνικό κράτος είναι ένα υβριδικό μόρφωμα ημιανεξάρτητου κράτους. Η οργάνωση και η διοίκηση του σχεδιάζονται από ξένα κέντρα και υλοποιούνται από εγχώριους υποτακτικούς τους. Το σύστημα αυτό ξεκίνησε με την επιβολή της βασιλείας του Όθωνα και συνεχίστηκε, με κάποιες διακοπές όπως το 1909, μέχρι τις μέρες μας. Μπορεί η βασιλεία να έχει εγκαταλειφθεί, ως παρωχημένη, αλλά το σύστημα εξουσίας παραμένει, επί των αρχών του, το ίδιο. Εξίσου φαύλο και παρωχημένο. Υπάρχει μια κυβερνητική αυλή που παίρνοντας απ' έξω εντολές, υλοποιεί με μια στρατιά κυβερνητικών αυλικών εκείνες τις πολιτικές που ωφελούν αυτούς που τις σχεδίασαν. Το σύστημα στηρίζεται στο διπολισμό. Διατηρεί δύο αντίρροπα κέντρα, με δορυφόρους, που εναλλάσσονται στη διοίκηση. Τα κέντρα αυτά είναι τα δυο μεγάλα κόμματα και οι δορυφόροι τους τα υπόλοιπα μικρότερα. Οποιαδήποτε πολιτική προσπάθεια εκτός συστήματος εμποδίζεται με διάφορους τρόπους και εμποδίζεται αποτελεσματικά γιατί το σύστημα διατηρεί το σύνολο της διοικητικής, οικονομικής, εκπαιδευτικής και στρατιωτικής ισχύος του τόπου. Ο μύθος που δικαιώνει ιδεολογικά τη λειτουργία του συστήματος είναι τις τελευταίες δεκαετίες η δημοκρατία. Παλαιότερα ήταν η εξασφάλιση των συνόρων και αύριο μπορεί να είναι κάτι άλλο, για

παράδειγμα η δημόσια υγεία. Σήμερα πάντως το σύστημα δικαιολογεί την ύπαρξη του με την επίφαση της διατήρησης της δημοκρατικότητας του πολιτεύματος.

Έχουμε όμως σήμερα δημοκρατία; Όχι. Γιατί η δημοκρατία προϋποθέτει διάκριση εξουσιών που δεν υπάρχει. Γιατί η δημοκρατία προϋποθέτει ισονομία, ισοπολιτεία, αξιοκρατία που δεν υπάρχει. Γιατί η δημοκρατία προϋποθέτει δικαίωμα και υποχρέωση συμμετοχής όλων των πολιτών που δεν υπάρχει. Γιατί η δημοκρατία προϋποθέτει ανεξάρτητο κράτος που δεν είμαστε. Αλλά οι πρόγονοι μας επαναστάτησαν για να δημιουργήσουν ελεύθερο, ανεξάρτητο και δημοκρατικό κράτος του ελληνικού έθνους με κυρίαρχη θρησκεία την ορθοδοξία. Η ελευθερία μας είναι κολοβωμένη, η ανεξαρτησία μας υποθηκευμένη, η δημοκρατία μας ανάπηρη και εσχάτως αμφισβητείται η επικρατούσα θρησκεία παράλληλα με τον εθνικό μας προσδιορισμό. Το κράτος που έχουμε σήμερα δεν είναι αυτό που για το οποίο επαναστάτησαν οι Έλληνες το 1821. Το κράτος που εκείνοι ξεκίνησαν να οικοδομούν ήταν το κράτος που σχεδίαζε ο Κυβερνήτης Καποδίστριας. Η Ελληνική Πολιτεία.

Ελληνική Πολιτεία σημαίνει ελεύθερο εθνικό κράτος ανεξάρτητο και δημοκρατικό. Άρα κατ' αρχήν πρέπει να αποκαταστήσουμε σύγχρονο δημοκρατικό Σύνταγμα (βλέπε πρόταση στο άρθρο Συνταγματική Μεταρρύθμιση). Στη συνέχεια οφείλουμε να σχεδιάσουμε νέα ολοκληρωμένη εθνική οικονομική πολιτική (βλέπε το άρθρο Πολιτισμός και Ανάπτυξη, το άρθρο Οικονομία Πολιτισμού και το άρθρο Πρόταση Οικονομικής Ανάπτυξης). Έτσι θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε την προσπάθεια που είχε διακοπεί το 1831. Σήμερα μάλιστα έχουμε ασύγκριτα περισσότερα μέσα στη διάθεση μας από τότε. Τα τελευταία διακόσια χρόνια ως έθνος κάναμε μια υπερπροσπάθεια. Από δούλοι να γίνουμε ελεύθεροι, να πληθύνουμε που μας είχαν κατασφάξει, να ντυθούμε που 'χαμε ξεγυμνωθεί, να χορτάσουμε την πείνα μας και να θεραπεύσουμε τη φτώχεια μας. Κάναμε λάθη; Ναι. Αλληλοσφαχτήκαμε; Ναι. Παρασυρθήκαμε; Ναι. Υποκύψαμε σε ανάρμοστες συμπεριφορές; Ναι. Πέσαμε με τα μούτρα σε υλικές απολαύσεις και ευτελή αγαθά; Ναι.

Όμως, παλέψαμε περισσότερο απ' ότι λαθέψαμε. Αν αναλογιστούμε μάλιστα ότι περάσαμε, εκτός από τους απελευθερωτικούς πολέμους, τους διχασμούς μας και δυο παγκόσμιες συγκρούσεις παλεύοντας

με θηρία και τέρατα, η τωρινή μας κατάσταση θα μπορούσε να είναι και χειρότερη. Δεν τα καταφέραμε τέλεια, αλλά δεν τα καταφέραμε κι άσχημα. Οι σημερινές συνθήκες πάντως είναι πλέον ευνοϊκές, όσο ποτέ άλλοτε. Τα σύνορα μας είναι σχετικώς εξασφαλισμένα προς το παρόν, ο λαός δεν πεινάει όσο παλιά, το μορφωτικό επίπεδο είναι περισσότερο ανεπτυγμένο, έχουμε ισχύ σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ότι πριν 50 ή 100 ή 150 χρόνια. Δεν θα τα έχουμε όμως για πολύ. Έχουμε φτάσει στην κορύφωση της εθνικής μας προσπάθειας. Από 'δω και πέρα αρχίζει ο κατήφορος, για να μην πω ότι ήδη έχει αρχίσει εδώ και μια δεκαετία. Τώρα πρέπει να δράσουμε. Ως πολίτες. Να δράσουμε συλλογικά ως έθνος.

Να αναδείξουμε τον ελληνικό πολιτισμό μας, να δυναμώσουμε τον τόπο μας και να βελτιώσουμε τη ζωή μας. Για να το κάνουμε όμως αυτό πρέπει να ολοκληρώσουμε την επανάσταση των προγόνων μας. Να συνεχίσουμε από 'κει που πάγωσε η ανεξαρτησία μας με τη δολοφονία του Κυβερνήτη Καποδίστρια. Να φτιάξουμε την Ελληνική Πολιτεία μας.

Ας γίνει φέτος, 200 χρόνια από την αρχή της Επανάστασης του 1821, η αρχή της ολοκλήρωσης της, ώστε σε 10 χρόνια από τώρα, 200 χρόνια από τη δολοφονία του Κυβερνήτη, να γιορτάζουμε την ολοκλήρωση της εθνικής μας ανεξαρτησίας.

Ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε τους προγόνους μας, που θυσίασαν τα πάντα για μας, είναι να ξεκινήσουμε το 2021, στην διακοσιετηρίδα της Παλιγγενεσίας, την ολοκλήρωση της Ελληνικής Πολιτείας._ (δγκ)

Ζήτω η Επανάσταση του 1821! Ζήτω το Έθνος!

Αυτοκριτική

Πληθώρα φωνών επιβεβαιώνουν πλέον ότι η ελευθερία μας κινδυνεύει. Το αν οι λόγοι είναι οικονομικοί, υγειονομικοί ή κοινωνικοί είναι θέμα προσέγγισης. Ο κίνδυνος πάντως είναι υπαρκτός όπως υπαρκτή είναι και η εν πολλοίς ανεξέλεγκτη χειραγώγηση του λόγου από τους οικονομικούς κολοσσούς της ηλεκτρονικής δικτύωσης.

Μπορεί η προσωπική μου ιδιοσυγκρασία να έλκεται από τη φυσική

επαφή και επικοινωνία αλλά είναι πραγματικότητα της εποχής μας και η εικονική κοινωνικοποίηση. Πραγματικότητα εικονική που γέννησε στον καιρό μας φιλοσόφους, καλλιτέχνες και επαναστάτες εξίσου εικονικούς. Έτσι ζούμε τη γέννηση ενός καινοφανούς εικονικού πολιτισμού τόσο ρηχού και άνοστου όσο και οι άνθρωποι που τον παράγουν.

Τι φταίει όμως; Φταίνε οι ξένες εταιρείες; Φταίει ο πεζός υλικός τρόπος ζωής μας; Φταίνε διάφορα οικονομικά συμφέροντα; Φταίνε όλα αυτά μαζί; Ή μήπως δεν φταίει τίποτα κι όλα είναι μια χαρά; Μήπως απλά κάποιοι οπισθοδρομικοί αρνούνται να δεχτούν την εξέλιξη της ανθρωπότητας; Στα ερωτήματα αυτά απαντά το χαμόγελο των ανθρώπων. Χαμογελούν οι άνθρωποι σήμερα; Πλησιάζουν στην ευτυχία ή απομακρύνονται;

Δυστυχώς όμως το χαμόγελο διαρκώς σβήνει από τις καρδιές των σύγχρονων ανθρώπων κι όσο κι αν προσπαθούν μέσω των υλικών αγαθών δεν κατορθώνουν να χαμογελάσουν. Απλά βυθίζονται ολοένα περισσότερο στις ψευδαισθήσεις του εικονικού τους κόσμου. Τότε τι φταίει; Φταίνε κάποιοι κακοί; Κάποιες κακές εταιρείες; Κάποιοι σκοτεινοί κύκλοι; Αυτοί γέννησαν τη σημερινή κατάσταση ή μπορεί κι εμείς με τη συμπεριφορά μας να το προκαλέσαμε; Η ελευθερία που σήμερα νιώθουμε ότι χάνουμε μας αξίζει; Όταν την είχαμε τι την κάναμε; Πως την αξιοποιήσαμε; Τι πολιτισμό δημιουργήσαμε; Μιλώ για τη γενιά μου.

Προ εικοσαετίας απολαμβάναμε πλήρη ελευθερία. Οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική. Τότε δεν υπήρχε διαδίκτυο στη ζωή μας ούτε οι σημερινοί τεχνολογικοί κολοσσοί. Ο καθένας μπορούσε να κάνει και να πει ότι ήθελε. Μπορούσε να πάει όπου ήθελε. Να ακούσει ότι μουσική ήθελε, να ξενυχτήσει, να χορέψει. Μπορούσε να κάνει αίσχη ακόμη χωρίς ουσιαστικές συνέπειες. Μπορούσε να ξεσαλώνει αν ήθελε μέχρι το ξημέρωμα, να ερωτοτροπεί φανερά, να μεθάει, να τρώει όσο ήθελε, ότι ήθελε, όπου ήθελε. Χωρίς κανένα φρένο από την κοινωνία παρά μόνο αυτό που ο καθένας αποφάσιζε να βάλει στον εαυτό του.

Τι επιλέξαμε ως σύνολο; Πως συμπεριφέρθηκε η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας; Επέλεξε να πίνει μέχρι αναισθησίας ξενόφερτα οινοπνεύματα. Να τρώει μέχρι σκασμού εισαγόμενα σκουπίδια. Να

ξενυχτάει γλεντώντας αρκουδιάρικα. Να πιθηκίζει γελοιότητες ξεδιάντροπων προτύπων. Επέλεξε να βουτήξει σε φτηνιάρικες ηδονές τόσο σκάρτες όσο το φαγητό και το ποτό του. Σε πλατείες, παραλίες ή δρόμους αδιαφορώντας για τον πλησίον του. Αποστρέφοντας το βλέμμα από τη βρωμιά που άφηνε πίσω του. Κι όσο ο λαός μας έβαζε την ακαλαισθησία στη ζωή του τόσο μεγάλωνε η υποκρισία του. Γέμισε έτσι ο τόπος από ευαίσθητους ανθρώπους με φυλακισμένα σκυλάκια και γατάκια που ενώ τα έσερναν απ' το λουρί τους αυτάρεσκα «για το καλό τους» δεν έδιναν δεκάρα για την καταστροφή εκατομμυρίων ζώων που αφανίστηκαν σε δάση, λίμνες, ποτάμια, θάλασσες και βουνά από τη μόλυνση. Τη δική τους μόλυνση, τις πυρκαγιές, τις καταπατήσεις, το δικό τους επαίσχυντο τρόπο ζωής. Τη δική τους υποκρισία.

Υποκρισία ενός λαού που όπως ακριβώς υποκρίνονταν ότι το σκυλάκι που έσερνε δίπλα του με λουρί ήταν ελεύθερο, το ίδιο υποκρίνονταν και για τον εαυτό του. Έλεγε ότι είναι ελεύθερος ενώ έδενε διαρκώς στο λαιμό του το λουρί του υλισμού. Θεοποίησε τα υλικά αγαθά τόσο που κάθε ελευθερία του εκεί τη στόχευε. Πώς να αποκτήσει χρήμα και ύλη. Τελικά παραχώρησε και αυτή του την ελευθερία προκειμένου να αποκτήσει σάρκα, πετσιά, ντουβάρια και λαμαρίνες. Εκπόρνευσε το πνεύμα, τη ψυχή και το σώμα του. Εκπορνεύτηκε αυτός και εκπόρνευσε και τα παιδιά του.

Έτσι ενώ ο λαός μας μπορούσε να μιλήσει, δεν μίλησε. Γιατί; Μα για να μη χάσει τη δουλειά του. Για να διοριστεί, να πετύχει, να απολαύσει, να βγάλει χρήμα. Έκανε έτσι μπροστάρηδες της κοινωνίας πόρνους, έκφυλους, ανήθικους, κλέφτες, λιγδιάρηδες αρσενικοθήλυκους που του έταζαν λούσα. Τι την έκανε ο λαός μας την ελευθερία του; ΤΗΝ ΠΟΥΛΗΣΕ. Αγόρασε ο λαός μας με τη σκλαβιά του την «ησυχία» του. Ο μωρός! Τώρα που χάνει τις χάντρες και τα καθρεφτάκια του κακοφαίνεται. Τώρα που χάνει καθημερινά το χρήμα και τα υλικά «αγαθά» του ζορίζεται. Αλλά τώρα δεν έχει τι άλλο να πουλήσει. Έχει ήδη ξεπουληθεί εντελώς. Έχει από καιρό πουλήσει ακόμα και τα παιδιά του. Και τι του λένε τώρα αυτοί που ακολουθούσε τόσα χρόνια; ΜΗ ΜΙΛΑΣ! Κάτσε όπως είσαι για να 'χεις τουλάχιστον την υγεία σου, τη ζωούλα σου! Το πολυτιμότερο αγαθό! Βλέπετε για το λαό μας εδώ και χρόνια τα πολυτιμότερα αγαθά δεν είναι η ελευθερία, η αξιοπρέπεια, η αξιοσύνη, η λεβεντιά, η ισονομία. Είναι το χρήμα,

τα αμάξια, η σάρκα και κυρίως είναι ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΤΟΜΑΡΙ. Ο λαός μας είναι εδώ και χρόνια στυγνός φιλοτομαριστής.

Αν τώρα σε κάποιους ο λόγος μου φαίνεται ακραίος θα τους ρωτήσω: Ποια τα κοινωνικά πρότυπα της εποχής μας; Ποιος ο πολιτισμός μας; Τι δημιουργήσαμε τα τελευταία είκοσι χρόνια στα γράμματα, την ποίηση, την μουσική, τις επιστήμες; Τι ποσοστό του λαού μας πηγαίνει σε βιβλιοθήκες και μουσεία; Πόσο ποιοτική είναι η τηλεόραση μας; Ποιες είναι οι απλές έστω καθημερινές συνήθειες της κοινωνίας μας; Εξαιρέσεις βέβαια υπάρχουν φωτεινές όμως αναφέρομαι στην πλειοψηφία του λαού μας. Πλειοψηφία βουτηγμένη στις ψευδαισθήσεις και τη φτηνή ηδονή. Πλειοψηφία με υλιστική ηθική που όχι μόνο δεν θα απέτρεπε τα παιδιά του αλλά θα τα ωθούσε κιόλας στην ατιμία προκειμένου να «εξασφαλιστεί».

Σήμερα δεν κινδυνεύει η ελευθερία μας. Αυτή την έχουμε προ πολλού πουλήσει για υλικά ανταλλάγματα. Σήμερα κινδυνεύουμε να χάσουμε αυτά τα υλικά «αγαθά» για τα οποία ξεπουληθήκαμε ως λαός. Κινδυνεύουμε να πιαστούμε κορόιδα. Να ξεφτιλιστούμε ιστορικά ως έθνος ανάξιο ελεύθερων προγόνων που με αγώνες και θυσίες μας παρέδωσαν πολύτιμα αγαθά που τα ξεπουλήσαμε. Μας παρέδωσαν το πολυτιμότερο αγαθό όλων: την ελευθερία μας! κι εμείς την ξεπουλήσαμε για χάντρες και καθρεφτάκια._ (δγκ)

Ο Υιός του Ανθρώπου

Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν· ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. (Κατά Ιωάννην 12,20-23)

Ο Θεάνθρωπος Σωτήρ θεμελίωσε δια του Λόγου και της Θυσίας Του την πίστη των ανθρώπων. Η δύναμη της πίστης δια τους αποδεχόμενους το Φως είναι ακατανίκητος. Δεν υπάρχει τίποτα που η πίστη δεν μπορεί να υπερνικήσει αφού ο τρισυπόστατος Λόγος ολοκληρώνει την ανθρώπινη ύπαρξη κατά σώμα, ψυχή και πνεύμα. Η ύλη δια του Λόγου υψούται, η ψυχή φωτίζεται και το πνεύμα λάμπει. Ο Λόγος ως

Ον εξαφανίζει το Μη Ον όπως το φως εξαφανίζει το σκότος, έτσι και κάθε δύναμη σκοτεινή σκορπίζει και χάνεται μπροστά στην πίστη των ανθρώπων.

Ας αγκαλιάσουμε όλοι μας την προαιώνια αυτή αλήθεια ώστε να θερμάνει τις ψυχές μας, να φωτίσει το πνεύμα μας και να δυναμώσει τα κορμιά μας σήμερα, στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε. Οδηγοί μας οι πρόγονοι μας. Αυτοί στους οποίους χρωστάμε το πολυτιμότερο αγαθό μας: την ελευθερία μας. Αυτοί που για να μας γεννήσουν ελεύθερους δεν δίστασαν να θυσιάσουν την υγεία τους, την περιουσία τους και τη ζωή τους ακόμη. Αυτοί που με τους αγώνες τους και τις νίκες τους μας έδωσαν την απόδειξη: το πνεύμα νικάει την ύλη. Η πίστη σώζει! Γι' αυτό και εγέρθησαν υπέρ Πίστεως και Πατρίδας, αφού η πίστη εξασφαλίζει την πατρίδα. Όλοι ανεξαιρέτως. Από τον Ρήγα που το έγραφε στη σφραγίδα του και τους Σουλιώτες που το σφράγισαν με τη θυσία τους μέχρι τους ήρωες της Επανάστασης του 1821 με τις σημαίες τους που έφεραν τον Σταυρό.

Ποια γήινη λογική μπορεί να ερμηνεύσει το Θαύμα του '21; Ποιος νους μπορεί να κατανοήσει την Παλιγγενεσία χωρίς να αποδεχτεί την ύπαρξη της ψυχής; Η υλική δύναμη, η αριθμητική υπεροχή, η αφθονία εφοδίων, το χρυσάφι και το μπαρούτι εξανεμίστηκαν μπροστά στο ψυχικό μεγαλείο των Ελλήνων και την πνευματική τους ανόρθωση. Αυτό το πέτυχαν συλλογικά. Προδότες, ολιγόψυχοι και σκάρτοι Έλληνες υπήρξαν βέβαια αλλά ήταν λιγότεροι. Οι πολλοί, το ελληνικό έθνος στο σύνολο του όμως ηγέρθει σε μέγα ύψος. Πως το κατόρθωσε; Με τη δύναμη της πίστης στο Σωτήρα Χριστό και την Παναγία Μητέρα. Τους πολέμησαν με λύσσα πολλοί. Απέτυχαν. Οι Έλληνες νίκησαν και δόξασαν τον Υιό του Ανθρώπου.

Φέτος, 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821, ας τιμήσουμε τους προγόνους μας που μας γέννησαν ελεύθερους. Εκείνους που έδειξαν το δρόμο σε ολόκληρη την ανθρωπότητα αποδεικνύοντας ότι όλα είναι εφικτά με την πίστη: Ιησούς Χριστός νικάει κι όλα τα κακά σκορπάει! Τιμή και δόξα στους ήρωες του 1821! _ (δγκ)

Το ανατολικό ζήτημα σήμερα

Αν θέλει κανείς να κατανοήσει τις εξελίξεις γύρω από την Ελλάδα οφείλει κατά τη γνώμη μου να τις μελετήσει εντός του θέματος που λέγεται ανατολικό ζήτημα. Γιατί έτσι αντιμετωπίζεται διαχρονικά από τις εκάστοτε ισχυρές δυνάμεις. Το ανατολικό ζήτημα αφορά και την περιοχή, στεριά και θάλασσα, της χώρας μας. Περιοχή της οποίας ο έλεγχος εξασφαλίζει επιρροή σε τρεις ηπείρους. Όλα τα άλλα περί ενεργειακών διόδων, αποθεμάτων, πηγών κλπ είναι δευτερευούσης σημασίας. Άλλωστε η αξία αυτή της περιοχής ήταν τεράστια πολύ πριν ανακαλυφθούν τα πετρέλαια, τα αέρια κι οι αγωγοί. Όμως δεν υπήρξε ποτέ δύναμη, που να έγινε παγκόσμια, δίχως να ελέγχει τον ελληνικό χώρο. Αυτό αποτελεί τον πυρήνα του ανατολικού ζητήματος, δηλαδή της γεωπολιτικής κατάστασης στην περιοχή μας, αλλά και της γεωστρατηγικής, δηλαδή των σχεδίων διαφόρων κρατών για την περιοχή μας. Όλα λοιπόν σχεδιάζονται, υλοποιούνται ή αποτυγχάνουν με ένα κύριο σκοπό, τον έλεγχο.

Αυτός ακριβώς ο έλεγχος υπήρξε πολλές φορές αιτία συγκρούσεων καταστροφικών για ισχυρές χώρες που ακριβώς εξ' αιτίας των συγκρούσεων κατάντησαν αδύναμες. Δηλαδή, πήγαν για μαλλί και βγήκαν κουρεμένες. Μετά όμως την τελευταία παγκόσμια διαμάχη οι μεγάλες δυνάμεις συμφώνησαν σε μια κοινής αποδοχής ισορροπία την οποία και διαφυλάσσουν. Έτσι πορευόμαστε δεκαετίες ολόκληρες. Τι λάθος όμως γίνεται σήμερα από ντόπιους και ξένους αναλυτές; Τι τους διαφεύγει; Τι είναι αυτό που σήμερα έχει αλλάξει σε σημείο που να μην μπορούμε πια να ερμηνεύουμε τις εξελίξεις όπως το κάναμε τους τελευταίους δύο αιώνες;

Η απάντηση βρίσκεται στην ιστορία. Αυτό που ζούμε σήμερα, είχε συμβεί και κατά τον ερχομό του 20ου αιώνα όταν οι τότε υπεύθυνοι των Μεγάλων Δυνάμεων άργησαν να αντιληφθούν την αλλαγή. Έχοντας μέχρι τότε συνηθίσει να χειρίζονται το Ανατολικό Ζήτημα με συγκεκριμένο τρόπο τους διέφυγε ότι κάτι καινούργιο έρχονταν τόσο δυνατό που τελικά θα συμπαρέσυρε και αυτές τις ίδιες. Τι ήταν αυτό τότε; Η εκ των κάτω δύναμη των εθνών των Βαλκανίων για ελευθερία. Η δίψα των λαών αυτών για να φτιάξουν τη ζωή τους ήταν τέτοια που δεν τιθασεύονταν με συνήθη διπλωματικά κόλπα και δοκιμασμένες στρατιωτικές κινήσεις. Αλλά και πάλι όταν το αντιλήφθηκαν, έστω

και αργά, απέτυχαν να αξιολογήσουν το κάθε έθνος χωριστά ως προς τη αξία και τη δυναμική του. Ίσως γιατί αυτοί που διαχειρίζονται την εξουσία ενός κράτους δεν έχουν πάντα την απαιτούμενη μόρφωση ή οξύνοια να αντιληφθούν εγκαίρως τις εξελίξεις. Δεν κυβερνούν πάντα πολιτικοί, διπλωματικοί ή στρατιωτικοί με διορατικότητα. Οπωσδήποτε τότε οι διπλωματίες απέτυχαν όπως απέτυχαν και οι πολιτικές διευθέτησης του ζητήματος.

Όσοι λοιπόν σήμερα νιώθουν σίγουροι ότι οι Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής θα εξακολουθούν να διατηρούν την ισορροπία στην περιοχή μας και να αποσοβούν μείζονος σημασίας γεγονότα, ας μην είναι και τόσο σίγουροι. Κατά τη γνώμη μου, μάλιστα, απατώνται. Γιατί; Γιατί και σήμερα όπως και τότε αντιμετωπίζουμε, εκτιμώ, νέες συνθήκες που ούτε ερμηνεύονται ούτε αντιμετωπίζονται με τον τρόπο που υιοθετήθηκε τα τελευταία χρόνια. Η γνώμη μου είναι ότι και σήμερα οι Μεγάλες Δυνάμεις σφάλουν, κατ' αναλογίαν, όπως και τότε. Τι είναι όμως αυτό που τους διαφεύγει; Τότε ήταν τα έθνη που ζητούσαν ελευθερία. Σήμερα τι είναι; Αλλά και για ποιο λόγο επέστη το πλήρωμα του χρόνου; Ποια ποιοτικά χαρακτηριστικά της γενεσιουργού αιτίας δηλώνουν ότι πλέον παράγουν αποτελέσματα;

Αυτό που τους διαφεύγει σήμερα, ως κυρίαρχη δύναμη των εξελίξεων, είναι η φύση του μεταναστευτικού. Εντοπίζουν τα γεγονότα αλλά δεν τα ερμηνεύουν σωστά. Έχουν δει, δηλαδή την ανάγκη των φτωχών λαών να ζήσουν καλύτερα, αλλά τους διαφεύγει τι σημαίνει καλύτερα. Γιατί δεν βλέπουν όλοι οι άνθρωποι το καλό με τον ίδιο τρόπο. Ότι είναι καλό για μας, μπορεί για κάποιους άλλους να είναι κακό και το αντίστροφο. Τι εξομαλύνει την οπτική των πραγμάτων; Ο πολιτισμός. Εδώ όμως βρίσκεται η αιτία του τεράστιου λάθους των μεγάλων δυνάμεων. Η πολιτική που ακολουθούν, της ομογενοποίησης των διαφορετικών πολιτισμών, αντί να αμβλύνει, οξύνει τις αντιθέσεις. Γιατί όταν εξασθενεί ένας οποιοσδήποτε πολιτισμός, εξασθενούν και οι κοινωνικές άμυνες. Παρατηρούμε δηλαδή, να εγκαταλείπεται η κοινωνική ηθική ολόκληρων λαών προς χάριν της παγκοσμιοποίησης. Οι γνωρίζοντες ιστορία όμως διαπιστώνουν ότι όσες φορές επιχειρήθηκε στο παρελθόν η επιβολή ομογενοποίησης προκλήθηκαν οικουμενικών διαστάσεων μεταβολές.

Σχετικά με το ανατολικό ζήτημα, η αλήθεια αυτήν δεν διαφεύγει εντελώς των μεγάλων δυνάμεων, αλλά υποτιμούν τη δυναμική της.

Όπως ακριβώς όταν στις αρχές του 20ου αιώνα υποτιμούσαν τη δυναμική των εθνών. Όταν βέβαια επήλθε το πλήρωμα των καιρών οι εξελίξεις άρχισαν ραγδαίες. Σε ελάχιστο χρόνο έτριβαν τα μάτια τους και σύρθηκαν σε βαθύ ιστορικό σπιράλ. Σήμερα λοιπόν οι Μεγάλες Δυνάμεις εξακολουθούν να διαχειρίζονται τα θέματα της περιοχής με τον τρόπο που έκαναν μέχρι τώρα ενώ αγνοούν ότι η δυναμική των μεταναστευτικών ροών πιέζει το σύστημα ισορροπίας. Όπως ακριβώς η λάβα πιέζει τις τεκτονικές πλάκες και ξαφνικά τις μετακινεί βιαίως, έτσι ξαφνικά και βιαίως η δύναμη αυτή θα ανατρέψει τη σημερινή ισορροπία. Μα θα μου πείτε το αγνοούν; Όλοι μιλάνε για μεταναστευτικό. Ναι αλλά αγνοούν το σημαντικότερο. Η λάβα γίνεται πλέον επικίνδυνη όταν έχει κατεύθυνση απ' ότι χυμένη σκόρπια. Έτσι κι οι μεταναστευτικές ροές, όταν είναι εκτός συστηματικής κατεύθυνσης είναι διαχειρήσιμες, τουλάχιστον από τις Μεγάλες Δυνάμεις και τα υπάρχοντα κέντρα εξουσίας. Κι ίσως έτσι ήταν μέχρι πρόσφατα. Αγνοούν όμως ότι έχουν μπεί σε ένα κανάλι ιστορικής ροής που οδηγεί σε εξελίξεις. Αυτό δεν φαίνεται να το έχουν αντιληφθεί οι Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής μας. Ποιο είναι αυτό; Ότι οι μεταναστευτικές αυτές ροές οδηγούν στη δημιουργία μιας νέας πολυεθνικής αυτοκρατορίας. Αυτοί οι πεινασμένοι, οι καταπιεσμένοι, οι διψώντες για νέα ζωή, έχοντας δει πλέον που ζούνε οι άλλοι και τι χάνουν ή τι μπορούν να έχουν, αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι μπορούν να τα αποκτήσουν. Πως; Αν ενωθούν.

Φανταστείτε ένας ηγέτης μιας χώρας, πχ της Τουρκίας να απεύθυνε πρόσκληση στους απανταχού μετανάστες πέριξ, πχ της Ελλάδας ότι μπορούν να αποκτήσουν γη, σπίτια, περιουσία. Αρκεί να πολεμήσουν. Ποια δύναμη θα μπορούσε να το αποτρέψει; Δεν είναι συγκεντρωμένοι σε μια μεριά. Δεν είναι λίγοι. Δεν είναι τρυφηλοί. Ναι αλλά θα πει κάποιος, θα την αφήσουν την Τουρκία; ή θα την εμποδίσουν πριν προλάβει να κάνει κιχ; Θα την εμπόδιζαν πχ οι Ευρωπαίοι αν έτσι απαλλάσσονταν από το δικό τους εσωτερικό πρόβλημα; Θα ήταν τόσο κοντόφθαλμοι; Ίσως. Αν το ήξεραν. Αλλά αν δεν το ξέρουν καν; Αν αυτό ζυμώνεται ήδη κρυφά, κάτω από τη καλοπέραση των μεγάλων, όπως ακριβώς ζυμώνονταν πριν εκατό χρόνια, που οι καλοζωϊσμένοι δυτικοί πολιτικοί, διπλωμάτες και γραφειοκράτες αγνοούσαν; Αν αυτό συμβαίνει και σήμερα, τότε όταν θα εκδηλωθεί θα είναι αργά για να ανακοπεί. Τότε θα παρασύρει και πάλι τις Μεγά-

λες Δυνάμεις σε αλληλοφάγωμα με άγνωστες συνέπειες. Αν σήμερα για παράδειγμα η Τουρκία καλεί μετανάστες από διάφορες χώρες να έρθουν εδώ, αν το κάνει αυτό συστηματικά, αν καλλιεργεί το όνειρο μιας γης επαγγελίας για αυτούς τους ανθρώπους, τότε όταν εκδηλωθεί δεν θα μαζεύεται.

Αν όμως συμβαίνει κάτι τέτοιο γιατί να έχει άμεσο χαρακτήρα; Γιατί να συμβεί τώρα κι όχι μετά από 50 χρόνια; Γιατί η Τουρκία έχει συγκεντρώσει τόση φτώχεια και τόση εσωτερική ανισορροπία που αν δεν το κάνει άμεσα θα καταρρεύσει. Ο μόνος δρόμος της Τουρκίας για να επιβιώσει είναι να επεκταθεί. Άμεσα. Αν οι ηγέτες της το έχουν εντοπίσει και έχουν προετοιμαστεί θα το κάνουν λοιπόν άμεσα. Τότε κανένα αεροπλανοφόρο και καμιά στρατιωτική δύναμη δεν θα μπορεί να ανασχέσει την ορμή των μεταναστών εποίκων.

Αυτό σχετίζεται με παλαιότερο άρθρο μου στις 3 Ιαν 2021 όταν προέβλεπα τουρκική επιθετικότητα όπως στις 3.3.2020 και στις 28.7.2020 που επιβεβαιώθηκαν. Τελικά αυτή τη φορά, η πρόβλεψη μου αστόχησε, η Τουρκία δεν προέβη σε συγκεκριμένη κίνηση. Αγνοώ το γιατί. Μακάρι να εγκατέλειψε κάθε επιθυμία επίθεσης. Το σίγουρο όμως είναι ότι απώλεσε κάθε δυνατότητα αιφνιδιασμού. Οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις απέδειξαν ότι διασφαλίζουν την ακεραιότητα της χώρας. Οι Τούρκοι το ξέρουν πια, γι’ αυτό και φοβήθηκαν. Μήπως όμως αφού απέτυχαν στον αιφνιδιασμό, κινηθούν διαφορετικά; Αυτός είναι ο λόγος του προβληματισμού μου.

Θα μου πείτε τώρα, μπορεί η Τουρκία να κινηθεί χωρίς συμμάχους; Όχι. Ποιοι όμως θα τη βοηθούσαν; Μα αυτοί που θα ήθελαν να μπούνε στο παιχνίδι. Αυτοί που τώρα δεν έχουν λόγο στην περιοχή μας και θέλουν να αποκτήσουν. Αυτοί που έχουν βλέψεις να γίνουν παγκόσμιες δυνάμεις. Να αποκτήσουν επιρροή σε μια περιοχή που αποτελεί το κλειδί τριών ηπείρων εκτοπίζοντας αυτές που το κατέχουν. Πως μπορούν όμως να αντιδράσουν οι Μεγάλες Δυνάμεις; Πως μπορούν να το αποτρέψουν; Μπορούν πχ να μεγαλώσουν την Ελλάδα, τόσο πολύ που να μπορεί και μόνη της να ανακόψει κάθε τέτοια προσπάθεια. Ανεξάρτητα από τις γενικότερες εξελίξεις. Το 1940 για παράδειγμα, αν η Ελλάδα μπορούσε μόνη της να υπερασπιστεί τον εαυτό της, δεν θα ωφελούνταν η Αγγλία και η Γαλλία; Αν οι τότε μεγάλες δυνάμεις είχαν βοηθήσει την Ελλάδα να διπλασιαστεί το 1922, θα παρέμεναν μεγάλες δυνάμεις και δεν θα παραχωρούσαν τη

θέση τους σε ΗΠΑ και Ρωσία. Η πολύ ισχυρή Ελλάδα σύμμαχος των νυν Μεγάλων Δυνάμεων, όχι μόνο δεν αποτελεί για αυτές απειλή, αλλά είναι πολλαπλασιαστής της δικής τους ισχύος.

Δυστυχώς όμως απουσιάζουν για μια ακόμη φορά οι πολιτικές εκείνες προσωπικότητες, διεθνούς εμβέλειας, που θα μπορούσαν να αντιληφθούν εγκαίρως τις ιστορικές εξελίξεις. Άρα το πιθανότερο είναι ότι θα απαιτηθούν νέοι εθνικοί αγώνες και νέες θυσίες, ποιού άλλου; Του λαού μας._ (δγκ)

Η απόκρυφη ιστορία μας

Αν σας έλεγαν να περπατήσετε 10 μέρες μέσα σε έρημο Αύγουστο μήνα με καύσωνα και μετά να ανεβείτε τρέχοντας ένα βουνό στα 1.600 μέτρα υψόμετρο τι θα σκεφτόσασταν; Κι όμως, ο ελληνικός στρατός διατάχτηκε τον Αύγουστο του 1921 να διασχίσει την αλμυρά έρημο δίχως νερό και τροφή και μετά δεκαήμερο πορεία να καταλάβει δια της λόγχης το Καλέ Γκρότο, σύμπλεγμα βουνών οχυρωμένων με τριπλή σειρά υπερσύγχρονων οχυρώσεων. Πως σας φαίνεται αυτή η διαταγή; Όταν μάλιστα ο στρατός μας στάλθηκε χωρίς σφαίρες και κανόνια.

Δεν θα ήταν παράξενο να υποθέσει κανείς ότι αυτοί που τον διέταξαν επιδίωκαν την ήττα του. Όταν αντί να διαλέξουν ομαλότερη πορεία 100 χιλιομέτρων διάλεξαν τη δύσβατη των 250 χιλιομέτρων. Όταν, μετά το Δορύλαιο (Εσκί σεχίρ στα τούρκικα), αντί να πάνε κατευθείαν στην Άγκυρα μέσω του Γόρδιου (ναι, εκεί που είχε κόψει ο Μεγαλέξανδρος τον ομώνυμο δεσμό) πήγαν το γύρο μέσω ερήμου κι οχυρωμένων βουνών. Αντί να τους κυκλώσουν πήγαν κατά μέτωπο. Αντί να πάνε από την εύκολη διαδρομή στην Άγκυρα (και στα τούρκικα Άγκυρα λέγεται, δεν έδωσαν ακόμα τούρκικη ονομασία) πήγαν από τη δύσκολη. Σημειώστε ότι το Γόρδιο (Πολατλί στα τούρκικα) το κατέλαβε μόνη της μια μεραρχία. Από 'κει η Άγκυρα ήταν 60 χιλιόμετρα δίχως οχυρώσεις. Εκτός από το συμβολισμό της νίκης αυτής θα άφηναν τον εχθρό χωρίς τρόφιμα και εφόδια. Όμως διέταξαν, όχι το λογικό και το εφικτό αλλά το παράλογο και το ανέφικτο. Γιατί λοιπόν να μην υποθέσει κάποιος ότι αυτοί που διοικούσαν τότε επιδίωκαν την ήττα του στρατού μας για να εξυπηρετήσουν τους δι-

κούς τους ιδιοτελείς σκοπούς; Αυτή η υπόθεση δεν είναι παράλογη.

Πως ένας εξουθενωμένος στρατός μετά από 10 μέρες πορεία σε καυτή έρημο, νηστικός και διψασμένος ήταν δυνατόν να νικήσει; Πως δίχως σφαίρες και κανόνια θα σκαρφάλωνε 1.600 μέτρα και μέσω καταιγίδας σφαιρών κι οβίδων θα επιζούσε; Πως θα μπορούσε μόνο με την ξιφολόγχη να διώξει πάνοπλο, βαριά οχυρωμένο αντίπαλο; Πως μπορούσε να ανέβει σε ψηλές κορφές μέσα από κόλαση φωτιάς κι απόρθητα φρούρια; Όλοι οι ξένοι στρατηγοί που παρακολουθούσαν την εκστρατεία το θεωρούσαν ένα ανόητο σχέδιο. Το θεωρούσαν αδύνατον να επιτευχθεί. Κι όμως! Οι φαντάροι μας τα κατάφεραν! Αλλά όταν οι πολεμιστές μας νίκησαν κι άνοιξε ο δρόμος για την Άγκυρα, τους σταμάτησαν. Όταν κατόρθωσαν το ακατόρθωτο τους εμπόδισαν να προελάσουν. Γιατί; Αυτό αναρωτιούνταν κι οι στρατιώτες μας που δεν σταμάτησαν στιγμή να σκοτώνονται για την πατρίδα μας.

Αυτοί πάντως νίκησαν. Κυρίεψαν τις κορφές. Έδιωξαν τον εχθρό. Έπεσε βέβαια το άνθος της ελληνικής νεολαίας αλλά νίκησαν. Κατέλαβαν κορφές με ελληνικά ονόματα όπως Όλυμπος (Ουλού νταγ) και ετοιμάζονταν να κατηφορίσουν για την Άγκυρα, πόλη με ελληνικό όνομα. Γιατί άραγε έχει ελληνικό όνομα; Δεν μας το έχουν πει ποτέ. Όπως δεν μας έχουν πει ότι οι Έλληνες της Άγκυρας (όπως και πριν απ' αυτούς τ' αδέρφια τους στη Θεσσαλονίκη, στα Γιάννενα, στη Σμύρνη, στην Κωνσταντινούπολη όλες πόλεις μ' ελληνικά ονόματα) έβγαζαν τις κρυμμένες σημαίες τους κι ετοιμάζονταν να πανηγυρίσουν την είσοδο του ελληνικού στρατού. Μα είχε Έλληνες η Άγκυρα; Έλα μου ντε! Μας το έχουν πει ποτέ; Όπως δεν μας έχουν πει ότι πρώτοι σε αυτόν τον άθλο ήταν οι φαντάροι μας από την Ιωνία και την Αιολία. Αυτοί πλήρωσαν το βαρύτερο φόρο αίματος κι αυτοί διακρίθηκαν περισσότερο. Ναι, είναι ψέμα ότι οι Μικρασιάτες δεν πολέμησαν. Όχι απλά πολέμησαν αλλά πολέμησαν σαν ημίθεοι! Αλλά πώς να το ξέρουμε; Μας έχουν διδάξει καθαρή την ιστορία μας; Γιατί όμως άραγε; Γιατί θα έπρεπε να μας εξηγήσουν τα ανεξήγητα.

Αν είχαμε διδαχθεί τα ακριβή γεγονότα, αν η ιστορία μας δεν θα έμενε απόκρυφη, θα ζητούσαμε ως έθνος το λογαριασμό. Θα ζητούσαμε να μάθουμε γιατί όταν οι Έλληνες φαντάροι, μόνο με την ξιφολόγχη, κατόρθωσαν το ακατόρθωτο, γιατί τότε τους σταμάτησαν; Γιατί αντί

να πάνε στην Άγκυρα, τους γύρισαν πίσω; Η δικαιολογία των τότε υπεύθυνων που είτε βρίσκονταν μακρυά στα μετόπισθεν είτε έφευγαν πρώτοι, προς τα πίσω, ήταν πως ο στρατός δεν μπορούσε άλλο. Ότι δηλαδή ο στρατός δεν μπορούσε να βαδίσει 50 χιλιόμετρα προς τα μπρος και τον διέταζαν να βαδίσει 250 χιλιόμετρα προς τα πίσω! Μέσα σε μόνο 24 ώρες βάδισε ο στρατός μας 85 χιλιόμετρα. Μια χαρά δυνάμεις είχε! Δεν ήταν, είπαν επίσης οι άθλιοι ψεύτες, αξιόμαχος. Μα δεν σταμάτησε να μάχεται. Συνέχισε να πολεμά και τις επόμενες μέρες και συνέχισε να νικά! Μια χαρά αξιόμαχος ήταν το 1921! Δηλαδή δεν μπορούσε να βαδίσει 50 χιλιόμετρα μπροστά και να πολεμήσει με υψηλό ηθικό, αλλά μπορούσε να βαδίσει 250 χιλιόμετρα πίσω με καταρρακωμένο ηθικό και να νικήσει, όπως και συνέχισε να νικάει; Αυτά είναι άθλιες δικαιολογίες, που τις δέχονται μόνο όσοι αγνοούν τα γεγονότα. Γι’ αυτό η ιστορία μας μένει απόκρυφη.

Γιατί αλλιώς πως θα τους χαρακτηρίζαμε; Είτε ως προδότες, είτε ως ηλίθιους. Ηλίθιοι όμως δεν ήταν αφού το ατομικό τους συμφέρον ήξεραν να το υπερασπίζονται. Μα θα μου πείτε γιατί δεν τα είπαν οι άλλοι, αυτοί που είχαν πολεμήσει, που είχανε ζήσει τα γεγονότα και τα ξέρανε. Μα τα είπανε, τα φωνάξανε και τα γράψανε κιόλας. Τα έχετε διαβάσει; Τα έχετε διδαχθεί; Τα είπανε κι οι ξένοι και τα γράψανε κι αυτοί. Σύμφωνα με τον αυτόπτη Γάλλο στρατηγό σύμβουλο του, ο Κεμάλ κλαίγοντας, έβαλε τις φωνές και κυλιόνταν κάτω έξαλλος από χαρά όταν έμαθε ότι οι Έλληνες φεύγουν. Σίγουρος για την ήττα του ετοιμάζονταν να το σκάσει κι όχι προς την Άγκυρα αφού εκεί τον περίμενε η εκτέλεση. Γιατί είχε παρασύρει το λαό του σε μια περιπέτεια που όχι μόνο καταδίκαζε την Τουρκία σε αιώνια φτώχια αλλά και θα τη διέλυε στα εξ ων συνετέθη. Αλλά οι Έλληνες επιτελείς του έκαναν αυτό το ανέλπιστο δώρο. Από ηττημένο το έκαναν νικητή. Γιατί άραγε;

Κι όχι μόνο έφυγαν προς τα πίσω. Άφησαν οι θεομπαίχτες τον ελληνικό στρατό επί ένα χρόνο, από το 1921 μέχρι το 1922, στο πουθενά χωρίς τρόφιμα και χωρίς εφόδια. Πολλοί είχανε χρόνια να δούνε τις οικογένειες τους. Για να τα οικονομάνε κάποιοι έδιναν στους φαντάρους ακατάλληλες ρέγκες που δεν τρώγονταν και τις κρέμαγαν οι πολεμιστές μας στα παλούκια διαμαρτυρόμενοι ότι πεινάνε (λέγανε ότι ο εθνικός προμηθευτής των χαλασμένων τροφίμων ήταν συγγενής του αρχιστρατήγου). Ενώ δηλαδή αυτοί σκοτώνονταν και υπέφε-

ραν για το κοινό καλό κάποιοι άλλοι θησαύριζαν κλέβοντας το έθνος. Πολλοί ήρωες αξιωματικοί (ανεξαρτήτως ιδεολογίας) αντικαταστάθηκαν αναίτια με άλλους απόλεμους. Σκόρπισαν τις δυνάμεις, έδωσαν αντιφατικές διαταγές, καταρράκωσαν με κάθε τρόπο το ηθικό των πολεμιστών, διέλυσαν τις συμμαχίες μας και τελευταία στιγμή διάλεξαν τον πλέον ακατάλληλο αρχιστράτηγο που και να μπορούσε δεν προλάβαινε να ετοιμαστεί. Αλλά δεν εγκατέλειψαν μόνο το στρατό. Άφησαν ανοχύρωτο ολόκληρο τον ελληνισμό της Μικρασίας και τον γέμιζαν ψευτιές. Το χρόνο αυτό ο αντίπαλος με αναπάντεχα αναπτερωμένο ηθικό (αφού ανέλπιστα από ηττημένος εμφανίζονταν νικητής), ανενόχλητος, προετοιμάζονταν, έκανε συμμαχίες, στρατολογούσε, εκπαιδεύονταν, εξοπλίζονταν και συγκέντρωνε δυνάμεις για αντεπίθεση. Όταν οι διοικητές του μετώπου έλεγαν στο εξαφανισμένο Στρατηγείο ότι ο εχθρός συγκεντρώνει δυνάμεις για να επιτεθεί, οι δικοί μας «φωστήρες» απαντούσαν ότι κάνουν λάθος. Ασκήσεις έκανε, έλεγαν και να μην ανησυχούν. Τους απαγόρευσαν μάλιστα να κινηθούν για να ετοιμαστούν σε περίπτωση επιθέσεως και διαχώριζαν ανοήτως τις δυνάμεις μας. Σας θυμίζει κάτι αυτό; Μήπως μοιάζει με την περίπτωση της Κύπρου μετά μισό αιώνα; Μα θα μου πείτε μας πούλησαν οι σύμμαχοι. Ναι, αλλά πρώτα τους πουλήσαμε εμείς. Τι περιμένατε; Να κάτσουν να κλαίνε ή να αλλάξουν συμμαχίες; Αλλά το ίδιο δεν θα συμβεί και σήμερα; Αν πουλήσουμε τους συμμάχους μας τι περιμένετε ότι θα κάνουν; Θα κάτσουν να μας παρακαλάνε ή θα στραφούν αλλού; Αν οι ξένοι κυβερνώντες μιλάνε με ηλίθιους ή άρπαγες δικούς μας, νομίζετε ότι θα κάτσουν να ψάξουν γιατί ο ελληνικός λαός έχει αυτοκτονικές τάσεις ή θα κοιτάξουν να επωφεληθούν για το δικό τους λαό; Αν εμείς δεν φροντίσουμε το συμφέρον μας θα το κάνουν οι ξένοι για μας;

Όταν η ιστορία μένει απόκρυφη, δυστυχώς επαναλαμβάνεται. Τα εγκλήματα της Μικρασίας επαναλήφθηκαν στην Κύπρο. Μα λένε κάποιοι ότι δεν έπρεπε καν να πάμε στη Μικρασία. Οι ίδιοι που λένε ότι δεν έπρεπε να πάμε και στην Κύπρο ή ότι κακώς έγινε η ΕΟΚΑ. Με το ίδιο σκεπτικό δεν έπρεπε να πάμε στη Μακεδονία, την Ήπειρο, τα Νησιά, τη Θράκη, μήπως και ηττηθούμε και φύγουμε. Οι άθλιοι ψεύτες! Δεν λένε όμως ότι έπρεπε να πάμε στη Μικρασία μια ώρα γρηγορότερα. Και θα είχαμε πάει 4 χρόνια νωρίτερα αν δεν υπήρχε ο Διχασμός. Γιατί; Γιατί ο ελληνισμός της Μικρασίας εξολοθρεύονταν ήδη

από το 1914. Αν δεν πηγαίναμε δεν θα σώζονταν κανείς. Όπως δεν σώθηκε όπου δεν πήγαμε. Έπρεπε να πάμε αλλά έπρεπε να νικήσουμε. Κάποιοι όμως φρόντισαν να ηττηθούμε και στη Μικρασία και στην Κύπρο. Όπως λοιπόν χάσαμε την μισή Κύπρο, έτσι χάσαμε ολόκληρη την Μικρασία. Γιατί τις χάσαμε; Μα γι' αυτό πρέπει να ξέρουμε την ιστορία μας. Όταν ξέρουμε την ιστορία μας ξέρουμε κι αν αυτοί που μας κυβερνούσαν τότε ήταν ηλίθιοι ή προδότες. Διαβάστε και κρίνετε. Το σίγουρο πάντως είναι τις χάσαμε ενώ νικήσαμε. Ενώ ο στρατός μας πολεμούσε νικηφόρα, διατάχθηκε να υποχωρήσει. Και στη Μικρασία και στην Κύπρο. Αυτό για μένα είναι προδοσία. Αυτοί που διοικούσαν τότε και στις δυο περιπτώσεις μας πρόδωσαν, είτε το ήθελαν είτε όχι. Δεν έχει άλλωστε και μεγάλη διαφορά αν η προδοσία συνέβη από πρόθεση, αφέλεια, άγνοια, χαζομάρα, ανικανότητα, λάθος ή παράλειψη, αφού η ζημιά παραμένει ίδια.

Αυτό όμως που έχει σημασία είναι να μην ξανασυμβεί. Αλλά θα ξανασυμβεί αν ως λαός δεν βάλουμε μυαλό. Αν δεν διδαχτούμε από τα λάθη μας. Θα ξανασυμβεί και θα είναι πολύ χειρότερο. Ίσως μάλιστα να είναι και μοιραίο. Γιατί, τι μας διδάσκει η απόκρυφη ιστορία μας, ίσως και γι' αυτό να μας αφήνουν κάποιοι στο σκοτάδι. Ότι ακόμα κι αν έχουμε τον καλύτερο στρατό, θα καταστραφούμε αν μας κυβερνούν ηλίθιοι ή προδότες. Εκτός, λοιπόν, από καλό στρατό, θέλουμε και καλούς κυβερνήτες. Στρατό αξιόλογο πάντως έχουμε και μάλιστα με επιτυχίες που δεν έχουν παγκόσμιο ανάλογο. Πως λοιπόν μπορούμε να έχουμε καλούς κυβερνήτες; Μα με τον ίδιο τρόπο που έχουμε και καλό στρατό. Πως φτιάξαμε το στρατό μας; Πρώτον με τη σχολή ευελπίδων και δεύτερον με την υποχρεωτική θητεία όλων μας. Αν ο στρατός μας ήταν μόνο επαγγελματικός δεν θα τα κατάφερνε. Γι' αυτό και δεν τα καταφέρνουν και οι επαγγελματικές κυβερνήσεις που έχουμε. Αν πάντως ασχοληθούμε ως έθνος σοβαρά, θα βρούμε τρόπο να φτιάξουμε καλή κι αποτελεσματική διακυβέρνηση. Ικανότητες και δυνάμεις έχουμε. Το 'χουμε αποδείξει τα τελευταία διακόσια χρόνια. Μυαλά διαθέτουμε. Ας τα χρησιμοποιήσουμε πριν την καταστροφή κι όχι μετά._ (δγκ)

Οικονομική ανάπτυξη

Δεν πιστεύω ότι υπάρχει σήμερα Έλληνας που να μην έχει συναισθανθεί ότι η χώρα μας έχει άμεση ανάγκη να εισέλθει σε τροχιά ανάπτυξης. Είναι ζήτημα επιβίωσης πλέον. Αν όμως κάποιοι πιστεύουν ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της αξιοποίησης κοιτασμάτων πετρελαίου, φυσικού αερίου ή άλλων φυσικών πόρων πλανώνται πλάνην οικτρά. Στην κατάσταση που βρισκόμαστε πια η αξιοποίηση των φυσικών πόρων δεν επαρκεί. Για δύο λόγους.

Ο πρώτος είναι ότι η αξιοποίηση του φυσικού πλούτου μιας χώρας χρειάζεται εγχώρια επιχειρηματικότητα για να συμβάλει στην ανάπτυξη της. Όταν η επιχειρηματικότητα εκλείπει, τότε η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων όχι μόνο δεν ωφελεί αλλά αντιθέτως βλάπτει. Πάρτε για παράδειγμα κάποιες χώρες της Αφρικής όπου υπάρχει αφθονία διαμαντιών ακόμη και σε παραλίες. Όπως εμείς βρίσκουμε τα κοχύλια, αυτοί βρίσκουν πολύτιμες πέτρες, χρυσό, πετρέλαιο. Με το να μην έχουν όμως δικές τους επιχειρήσεις οι μαύροι δυστυχούν σε βαθμό που εύχονται να μην είχαν τίποτε από όλα αυτά (το μαύροι αναφέρεται στην μαύρη τους την μοίρα, όχι στο χρώμα του δέρματος τους, αν όμως σας ενοχλεί το ¨μαύροι¨ βάλτε το ¨καψεροί¨, το ίδιο κάνει). Μαύρη θα είναι κι η δική μας η μοίρα, λοιπόν, αν χαθεί οριστικά η ελληνική επιχειρηματικότητα.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι ακόμα κι αν είχαμε επαρκή επιχειρηματικότητα, που δεν έχουμε, πάλι δεν θα επαρκούσαν οι φυσικοί πόροι από μόνοι τους. Δεν θα προλαβαίναμε. Αφού για να αρχίσουν να συμβάλουν οι επενδύσεις σε πετρέλαιο ή φυσικό αέριο στην οικονομική ανάπτυξη ενός κράτους θέλουν μια 30ετία. Οι έρευνες, ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη δικτύου, η εξόρυξη και οι αποσβέσεις θέλουν στην καλύτερη περίπτωση μια 10ετία, αν ξεκινούσαμε αύριο. Άλλη μια δεκαετία θέλει η δημιουργία εθνικού ταμείου εσόδων και άλλη μια 10ετία να αποδώσουν επιχειρηματικά. Στην καλύτερη περίπτωση, αν ξεκινούσαμε άμεσα. Σε 30 χρόνια όμως από τώρα δεν θα υπάρχει καν ελληνικό κράτος. Η υπογεννητικότητα σε συνδυασμό με τη εισροή μεταναστών και την εκροή γηγενών, σε 30 χρόνια από σήμερα, θα έχουν αλλοιώσει τη σημερινή κρατική υπόσταση. Πέραν τούτου το δημόσιο χρέος θα έχει ξεπεράσει, με τους μετριότερους υπολογισμούς το 1 τρισεκατομμύριο, οπότε το κράτος δεν θα έχει απλώς

χρεοκοπήσει, αλλά θα έχει καταρρεύσει. Τι κράτος ή κράτη θα το αντικαταστήσουν, άδηλον.

Αν όμως θέλουμε να επιβιώσει το ελληνικό κράτος μας πρέπει να φροντίσουμε η οικονομία του να εισέλθει σε φάση ανάπτυξης άμεσα. Αν αργήσουμε μερικά χρόνια ακόμα, η κατάσταση θα γίνει μη αναστρέψιμη. Για να γίνει όμως αυτό χρειάζεται εγχώρια επιχειρηματικότητα. Άρα πρέπει άμεσα να ενισχύσουμε τις ελληνικές επιχειρήσεις. Με ποιο τρόπο; Παραθέτω μια πρόταση.

Ταμείο επιχειρηματικής χρηματοδότησης

Παροχή από το κράτος χρηματικού κεφαλαίου σε νέους επιχειρηματίες με σκοπό την ίδρυση ή την ανάπτυξη προσωπικών επιχειρήσεων (τα κεφάλαια που ήδη σκορπάμε ανοήτως αρκούν για αρχή, 1 δις ευρώ επαρκεί για πάνω από χίλιες επιχειρήσεις). Το κεφάλαιο θα δίνεται προσωπικά χωρίς μεσολάβηση, χωρίς δεσμεύσεις, άμεσα, μόνο για παραγωγικές δραστηριότητες και υπεύθυνος θα είναι ο επιχειρηματίας ως πρόσωπο. Το ποσό θα επιστρέφεται στο κράτος ως ποσοστό επί των πωλήσεων. Θα λαμβάνει για παράδειγμα ένας επιχειρηματίας 1εκατομμύριο ευρώ για μια βιοτεχνία. Σε εβδομαδιαία βάση θα καταβάλει σε ειδικό λογαριασμό το 10% από τα παραστατικά πώλησης που θα εκδίδει. Το τι θα κάνει το κεφάλαιο ο επιχειρηματίας θα το αποφασίζει αυτός και μόνο. Το κράτος θα ελέγχει μόνο αν εκδίδει παραστατικά, με λεόντιες ποινές. Παράλληλα θα του εξασφαλίζει ειδικό φορολογικό καθεστώς με σταθερό φόρο 10% επί των πωλήσεων και σταθερές ασφαλιστικές εισφορές επίσης 10%. Χωρίς απολύτως καμιά άλλη επιβάρυνση. Για μια 30ετία. Άρα το 30% των πωλήσεων θα αποδίδεται στο κράτος και το 70% θα μένει στην επιχείρηση, χωρίς καμιά πρόσθετη επιβάρυνση για μια 30ετία.

Θα πούνε βέβαια κάποιοι ότι μπορεί ένας επιχειρηματίας να πάρει τα λεφτά και να την κοπανήσει. Ναι αλλά αυτό μπορεί να συμβεί και στις συνήθεις ενισχύσεις ή τα δάνεια. Λέει κανείς να καταργηθούν; Υπάρχουν όμως δικλείδες ασφαλείας που τις ξέρουν οι ειδικοί. Αν δεν τις ξέρουν ας με ρωτήσουν. Άλλωστε κανένας επιχειρηματίας δεν θέλει να καταστραφεί. Χρεοκοπούν όμως και καταστρέφονται από το σάπιο κράτος, τη γραφειοκρατία, την υπερφορολόγηση, την πολυνομοθεσία, την αρνησιδικία, τους διεφθαρμένους εφοριακούς, ελεγκτές και δημοσίους λειτουργούς που ασύδοτα ακυρώνουν άδειες ή επι-

βάλουν εξοντωτικά πρόστιμα. Η ύπαρξη, δηλαδή, των λεγόμενων αντικινήτρων και η απουσία υγιούς χρηματοδότησης είναι που εξαφάνισαν την ελληνική επιχειρηματικότητα, η οποία μεγαλουργεί σε όλο τον πλανήτη εκτός από εδώ. Άρα δεν φταίνε οι Έλληνες επιχειρηματίες αλλά το ελληνικό κράτος. Θα ρωτήσουν, ίσως, κάποιοι άλλοι και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας τι έκαναν; Γιατί δεν αντιδρούσαν τόσα χρόνια; Μα δεν τους νοιάζει. Αυτοί θα κερδίσουν έτσι κι αλλιώς. Φρόντισαν να εξασφαλίσουν τα συμφέροντα τους. Είτε πλούσιο είναι το κράτος μας είτε φτωχό, είτε ελληνικό είναι το κράτος είτε όχι, αυτοί τη δουλειά τους θα την κάνουν. Έτσι πιστεύουν τουλάχιστον. Αν και η ιστορία έχει δείξει ότι και τα μεγάλα κράτη κάνουν μεγάλα λάθη.

Αν το παραπάνω σχέδιο, πάντως, το είχαμε πριν 30 χρόνια, τη δεκαετία του '90, αν αντί των γνωστών επιδοτήσεων ευρωπαϊκής εμπνεύσεως, αντί του χρηματιστηρίου και τα τραγικά δάνεια του τότε, είχαμε εφαρμόσει ένα άλλο πλάνο, σήμερα το κράτος μας θα είχε μηδενίσει το δημόσιο χρέος και η χώρα θα είχε ΑΕΠ 1 τρις ευρώ αντί για το 0,18 τρις που έχουμε σήμερα. Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς τη διαφορά στο βιοτικό επίπεδο όλων μας. Γιατί όμως δεν το κάναμε; Μα για να φάνε τον πακτωλό των κρατικών χρημάτων τα τρωκτικά του δημοσίου. Όλοι μας τους ξέρουμε. Αν εφαρμόζονταν το πόθεν έσχες, πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι και λειτουργοί δεν θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τον πλούτο τους. Αυτό το 1 τρις που λείπει από όλους μας, από το κράτος μας, το έχουν καρπωθεί λίγοι. Το διεφθαρμένο ελληνικό κράτος δημιουργήθηκε και συντηρήθηκε για να πλουτίσουν οι επιτήδειοι. Προκάλεσε μια κολοσσιαία αναδιανομή κλεμμένου πλούτου. Φτώχυναν οι πολλοί για να πλουτίσουν λίγοι. Γι' αυτό και οι λυμαίνοντες τον δημόσιο πλούτο της χώρας αντιμάχονται λυσσωδώς κάθε ορθή οικονομική πρόταση. Η οικονομία μας είναι χάλια, γιατί και η διοίκηση μας είναι χάλια.

Τώρα όμως δεν έχουμε άλλο χρόνο. Αν άμεσα δεν διορθώσουμε το κράτος μας και την οικονομία μας σε 30 χρόνια από τώρα δεν θα έχουμε κράτος. Μένει μόνο να δούμε από ποια αιτία θα το χάσουμε τελικά. Η φτώχια θα συναγωνιστεί με τη λειψανδρία. Ακόμα και η χειρότερη επιδημία να ενσκήψει δεν θα προλάβει να μας ξεκάνει. Θα έχουμε χαθεί από μόνοι μας.

Υγιαίνετε. Ψυχή τε και σώματι. Κυρίως δε πνεύματι._ (δγκ)

Ο θρύλος των Σουλιωτών

Η ιστορική συνέχεια δικαίωσε την προαιώνια ελληνική σοφία, χάρισμα ανεκτίμητο στην ανθρωπότητα: η ιδέα νικάει την ύλη. Γι' αυτό άλλωστε και η θυσία τους έγινε αμέσως οικουμενικό σύμβολο, πανανθρώπινο. Δίδαξαν τον κόσμο ολόκληρο ότι το ιδανικό της Ελευθερίας νικά και τυράννους και πλούτη και δολιότητες και μίση και έχθρες και φθόνους. Αποτέλεσμα; διακόσια χρόνια μετά ο τύραννος δεν υπάρχει! Οι Σουλιώτες όμως υπάρχουν ακόμα, είναι εδώ! Ελεύθεροι! Κράτησαν έτσι ζωντανή την παρακαταθήκη του γέρο Κουτσονίκα που σκοτώθηκε με τους γιους του πολεμώντας στο Σέλτσο: "...όπου υπάρξουν οι Σουλιώτες, εκεί θα υπάρξει και το Σούλι...". Ιδέα αιώνια λοιπόν το Σούλι. Φάρος ελευθερίας που φωτίζει τον ελληνικό τρόπο ευζωΐας, σφραγίζοντας με το αίμα τους τη ρήση των αρχαίων προγόνων τους: βάση της ευδαιμονίας η ελευθερία και της ελευθερίας η ευψυχία. Ο αγώνας τους στο Σούλι κι η θυσία τους σε Ζάλογγο και Σέλτσο ανύψωσε τότε τα ελληνικά ιδανικά, σε ιδανικά πανανθρώπινα.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ινφογνώμων το βιβλίο του Δ. Γ. Κουτσονίκα «Ο Θρύλος των Σουλιωτών». Στις σελίδες του βιβλίου δίνεται ενιαία η ιστορία του Σουλίου και των θρυλικών αγώνων των Σουλιωτών για ελευθερία και αποτυπώνεται η τεράστια συμβολή τους στην εθνική Παλιγγενεσία, δοσμένη μέσα στο ευρύτερο ιστορικό πλαίσιο της ηπειρώτικης γης από την αρχαιότητα ως τα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, παράλληλα με τους διαρκείς εθνικούς αγώνες για Ανεξαρτησία αλλά και τις παγκόσμιες γεωστρατηγικές εξελίξεις.

Απρίλιος - Ιούνιος 2021

δ. γ. κουτσονίκας

σκέψεις γραπτές

emfilox

ISSN 2654-1831

